

THAI A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
THAÏ A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon)

Lundi 10 mai 2004 (après-midi)

Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

1 (b)

พวกเขาพากันในรถสี่ล้อคันใหญ่ แบบที่ทองม้วนไม่เคยเห็นมาก่อน มาพร้อมกับเสียงเพลงสูงๆ ต่ำๆ ซึ่ง
 กระแทกกระทั้นราวกับเกิดจากการกระดอนของรถบนเส้นทางที่ขรุขระ “พวกเรามาพัฒนาการทำงานส่วนรวมของชาติ
 ...” เขาร้องประโยคนั้นซ้ำกันไปซ้ำกันมาด้วยเสียงอันดังราวกับว่าจะเน้นให้โลกทั้งโลกได้รับรู้ ทองม้วนไม่เคยได้ยิน
 ท่วงทำนองของเพลงนี้มาก่อน แต่เธอก็รู้สึกเหมือนกับจะเป็นท่วงทำนองที่มักคุ้น และเกิดความดีมด้าโดยสัญชาตญาณ
 5 ว่า เพลงนี้น่าจะนำมาซึ่งความรื่นรมย์และความเป็นมิตรมากกว่าอะไรอื่น เมื่อรถจอดสนิทแล้วพวกเขาค่อยทยอยกันลง
 มา ล้วนแต่เป็นคนหนุ่มสาว แต่งตัวด้วยกางเกงคล้ายๆ กัน และบางคนก็สวมหมวก เวลามองไกลๆ ทองม้วนไม่แน่ใจว่า
 คนไหนเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายกันแน่ เธอขยับเดินเข้าไปเมียงมองกิ่งหวาดๆ กิ่งอยากรู้ และได้เห็นพวกเขาทั้งหญิงและชาย
 กำลังลงมาเดินยัดเยียดเข้าพลางก็หันไปมองรอบๆ อย่างสนใจสนอกสนใจ ทองม้วนไม่เข้าใจเลยว่าเขามองดูอะไรกันนัก
 เพราะเมื่อเธอหันมองตามก็ไม่เห็นมีอะไรนอกจากทุ่งนาอันแห้งแล้ง หมู่บ้านเก่าๆ ของพวกบ้านเธอ วัดเล็กๆ โรงเรียนไม้
 10 กระดานที่มีแต่พื้นกับหลังคาที่เห็นจนชินตา เธอสะดุ้งเมื่อได้ยินเสียงหญิงสาวคนหนึ่งอุทานกับเพื่อนของเธอว่า “แหม
 อากาศที่นี่ช่างดีจริงนะ” เป็นประโยคที่น่าความแปลกใจมาสู่เธอไม่น้อย เธอไม่เคยได้ยินใครเขาพูดกันด้วยประโยคนี้มา
 ก่อนเลยในหมู่บ้านที่เธออาศัยเติบโตมาเป็นเวลา 12-13 ปี

ผู้ใหญ่มีได้ออกไปหาคนเหล่านั้น มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งท่าทางคงเป็นหัวหน้าตรงเข้ามาทักทาย และเจรจากับผู้ใหญ่
 ในสายตาของพวกเขาเด็กขนาดเธอแต่ไรมา ผู้ใหญ่นั้นถือเสมือนเป็นคนที่น่านับถือที่สุดในหมู่บ้าน เพราะว่าหลวงท่านตั้งแก
 15 ้วไว้เป็นหัวหน้า และทุกคนต้องเชื่อฟังแก แต่วันนี้ผู้ใหญ่ไม่ได้มีลักษณะของหัวหน้าเลย แกเข้าไปพูดกับเด็กหนุ่ม
 เหล่านั้น ไม่ผิดอะไรกับที่แกเคยพูดกับเจ้านาย เขามาทันทำไมพร้อมกันตั้ง 50 – 60 คน ถึงเธอจะเป็นเด็กเธอก็รู้ว่า
 เจ้านายเพียงสองสามคนก็อาจจะทำให้หมู่บ้านไกลพลได้แล้ว และนี่เขามาทันตั้งโขงหนึ่ง

พวกนั้นเริ่มขนกระเป่าเสื้อผ้า เดินตามผู้ใหญ่มีไปที่โรงเรียน เป็นที่เข้าใจกันว่าพวกเขาจะไปพักผ่อนกันที่นั่น
 เธอสงสัยอยู่ไม่ว่าจะว่า คนเหล่านั้นเขาจะมากางคินที่นี้ทำไมกัน ไม่มีเจ้านายที่ไหนเขากางมาก่อน และที่บ้านของเธอ
 20 ตอนกลางคืนก็ไม่เห็นจะมีอะไรนอกจากความมืดดื้อ เสียงจิ้งหรีดและเสียงลมพัดเท่านั้น ไม่มีใครในหมู่บ้านจะให้คำตอบ
 แก่ดวงใจอันเต็มไปด้วยความอยากรู้ของเธอได้ พ่อที่นั่นไม่เคยวางพอลสำหรับคำถามใดๆ ทั้งสิ้น แม้มิไม่เคยจะใส่ใจอะไร
 มากไปกว่างานประจำวันอันน่าเหน็ดเหนื่อยแทน “ครู” ก็ดูเกินกว่าที่จะมีใครกล้าไปยุ่งด้วย ผู้ใหญ่มีคนที่ควรจะรู้เรื่องดี
 นั้นเล่าก็มิวไปสาละวอนจัดแจงต้อนรับหาข้าวหาน้ำให้พวกเขากินกัน แต่อย่างไรที่ช่างเถอะ ทองม้วนคิด ถ้าหากพวกเขาจะ
 ยังคงอยู่ที่นี้กันต่อไป เธอก็คงจะพอลาคำตอบได้เองในไม่ช้า

25 เย็นวันนั้นผู้ใหญ่มีก็ได้เคาะกระแจะเรียกประชุม พวกที่มากันในรถคันใหญ่ก็มากันด้วย ราวว่าเขาได้เข้ามาเป็น
 สมาชิกของหมู่บ้านแล้วด้วยฉะนั้น ทองม้วนวิ่งหลบแม่ไปฟังเขาประชุมกัน เธอต้องการรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เธออยากรู้และ
 สงสัย

ผู้ใหญ่มีไม่ใช่คนที่พูดเก่งมาแต่ไหนแต่ไร ดั่งนั้นเมื่อแกลุกขึ้นมาพูด แกก็ยังคงงๆ เงิ่นๆ และพูดไม่ค่อย
 ปะติดปะต่อกัน ทองม้วนฟังได้ความเพียงเลาๆ ว่า คนเหล่านี้เป็นนักเรียนมาจากเมืองหลวง ะหว่างนี้เขาหยุดเรียนกัน
 30 จึงได้เสียสละออกมาเพื่อช่วยสร้างฐานะความเป็นอยู่ของชาวบ้านให้ดีขึ้น เธอไม่ค่อยเข้าใจนักว่าทำไมพวกเขาถึงมาช่วย
 และจะมาช่วยทำอะไร แต่เธอก็ดีใจที่ได้รู้ว่าอย่างน้อยพวกเขาก็ไม่ใช่เจ้านาย

วิทยากร เชียงกุล “เหมือนอย่างไม่เคย” 1968

- ข้อความที่ตัดตอนมานี้นำเสนอภาพของนักศึกษาจากเมืองหลวงในลักษณะเช่นไร
  - ทศนคติของชาวบ้านที่มีต่อ “เจ้านาย” และเมืองหลวงเป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายอะไรบ้าง
  - จงวิเคราะห์ลักษณะตัวละครเด็กหญิงทองม้วน และการเลือกเล่าเรื่องจากมุมมองของเด็กหญิงทองม้วนว่ามีความหมายและความสำคัญอย่างไร
-